

FONDAT
27 mai 1992
Nr. 9 (536)
14 mai 2011
Prețul 2 lei

Oastea Moldovei

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oastemoldovei@army.md

Cu simțul datoriei îndeplinite

Cincizeci dintre cei mai disciplinați și exemplari militari în termen au trecut în rezerva Armatei Naționale în prezența rudelor, a prietenilor, a camarazilor, comandanților și conducerii Ministerului Apărării. Ministerul Apărării a felicitat ostașii și le-a înmănat cu această ocazie diplome, distincții și grade militare.

BRIEF

Experți NATO în vizită la Academia Militară „Alexandru cel Bun”

Un grup de experți NATO au efectuat o vizită de lucru în Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”

Gheorghe ȚOPA, maestru în artă, sergent în rezervă:

Grupul de experți NATO, compus din reprezentanți din Franța și SUA, au evaluat activitățile desfășurate de către grupul de lucru din Academia Militară, implicat în îndeplinirea Planului Individual de Acțiuni al Parteneriatului (IPAP), elaborarea unui curriculum de studii pentru ciclul de bază și ciclul doi de studii masterat.

Pag. 2

„Armata a fost cu adevărat o școală a vieții”

Pag. 3

Din inima poporului ivorian

Sute de persoane au murit în urma confruntărilor violente care au avut loc în Coasta de Fildeș, unde forțele loiale celor doi rivali pentru postul de președinte au luptat de aproape patru luni. Într-un singur oraș, rebelii au ucis sute de persoane. Potrivit ONU, bilanțul morților se ridică la 300, pe când Crucea Roșie susține că au murit peste 800 de persoane.

Pag. 5

Tăticii din cazarmă :-)

Sint sau în curînd vor deveni tătici, dar au venit la armată

Pag. 6

Academia Militară a Forțelor Armate anunță concursul pentru Admiterea 2011-2012

Pag. 8

Abonați-vă la “Oastea Moldovei”! Indice de abonare: 76946

VIP

FINAL DE MANDAT PENTRU ATAȘATUL MILITAR SLOVAC

Șeful Marelui Stat Major, comandant al Armatei Naționale, general de brigadă Lurie Dominic, a avut o întrevedere cu atașatul Apărării al Republicii Slovacia în Republica Moldova cu sediul la București, colonel Jozef Struhar, în legătură cu încheierea activității biroului din România.

În cadrul vizitei oficialii militari au trecut în revistă stadiul actual al relațiilor bilaterale în domeniul apărării dintre cele două țări, au discutat despre reforma militară, diferendul transnistrean, precum și alte subiecte de importanță actuală.

„Pentru noi este importantă continuarea proceselor de reformă, revenirea și impulsivitatea desfășurării Analizei Strategice a Apărării și finalizării acesteia, dar și alte proiecte care se regăsesc pe agenda instituției militare moldovenești și care nu ar putea fi desfășurate fără asistența experților internaționali”, a spus generalul de brigadă Dominic. În acest context, comandantul Armatei

Naționale a salutat evoluția relațiilor de colaborare dintre Republica Moldova și Slovacia și a mulțumit oficialului militar pentru ajutorul acordat pe perioada mandatului domniei sale.

La rîndul său, colonelul Struhar a declarat că Armata Națională a înregistrat progrese la mai multe capitole în timp foarte scurt și că acest proces ar trebui să continue, în condițiile în care instituția militară moldovenească are tot sprijinul și asistența necesară în exterior.

Este de menționat că Jozef Struhar a fost acreditat în funcția de atașat al apărării al Republicii Slovacia în Moldova cu sediul la București în mai 2008.

MEDICII MILITARI OFERĂ ASISTENȚĂ GRATUITĂ ÎN PROVINCIE

O echipă de medici militari au acordat în perioada 4-5 mai servicii de consultare și examinare medicală fără plată pentru cetățenii din orașul Mărculești.

Șase medici militari din cadrul Spitalului Clinic Militar Central (SCMC) au prestat o gamă largă de servicii medicale în domenii generale și specializate — terapie generală, chirurgie, urologie, neurologie și dermatologie.

Serviciile medicale au fost oferite cetățenilor în punctul medical al Bazei de aviație din Mărculești, unde SCMC a pus la dispoziție aparatul de diagnostic performant.

Pentru cetățenii care au necesitat investigații suplimentare, medicii militari au efectuat fibrogastroscopia, ultrasonografia și electrocardiograma. Totodată, servicii medicale similare au fost oferite militarilor și funcționarilor care activează în Baza de Aviație, dislocată în Mărculești.

În decursul celor două zile de activitate la Mărculești, medicii militari au examinat circa 200 de persoane, inclusiv copii și persoane în etate.

De menționat că acțiunea de prestare mobilă a serviciilor medicale face parte dintr-un proiect organizat de Ministerul Apărării și SCMC. Scopul acestui proiect este facilitarea accesului la asistența medicală calificată și gratuită în satele și orașele din R. Moldova.

ETERN ONOR EROILOR

Conducerea Ministerului Apărării și militarii Armatei Naționale au participat la festivitățile consacrate aniversării a 66 de ani de la victoria asupra fascismului.

Manifestările consacrate Zilei de 9 mai au demarat cu depuneri de flori la Complexul Memorial „Eternitate”, unde au fost prezenți veterani ai armatei sovietice și ai celei române, demnitari de stat, reprezentanți ai ambasadelor și misiunilor internaționale acreditate în R. Moldova, precum și mii de cetățeni care au adus un omagiu soldaților căzuți în al Doilea Război Mondial.

Totodată, în cadrul manifestațiilor de la Complexul „Eternitate”, milita-

rii din cadrul Batalionului de Gardă au prezentat onorul de veșnicie eroilor căzuți pe câmpul de luptă. Militarii din unitățile Garnizoanei Chișinău au depus flori și la Complexul „Capul de Pod Șerpeni” unde au ținut un moment de reculegere.

La monumentele eroilor căzuți, amplasate în localitățile unde sînt dislocate unități militare, au depus flori militarii din garnizoanele Bălți, Cahul, Ungheni etc.

Pe data de 9 mai, în comun cu administrația publică locală, după ceremonii și festivități, în locurile amenajate, pentru toți doritorii a fost organizată acțiunea „Bucătăria de campanie invită la terciul ostășesc”.

EXPERTI NATO ÎN VIZITĂ LA ACADEMIA MILITARĂ „ALEXANDRU CEL BUN”

Un grup de experți NATO au efectuat o vizită de lucru în Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”

Grupul de experți NATO, compus din reprezentanți din Franța și SUA, au evaluat activitățile desfășurate de către grupul de lucru din Academia Militară, implicat în îndeplinirea Planului Individual de Acțiuni al Parteneriatului (IPAP), elaborarea unui curriculum de studii pentru ciclul de bază și ciclul doi de studii masterat.

Comandantul Academiei Militare, colonelul Mihail Bucliș, a comunicat că experții au apreciat pozitiv rezultatele grupului de lucru, instituția de învățămînt militar național îndeplinind toate condițiile necesare pentru înce-

perea de la 1 septembrie 2011 a procesului de învățămînt conform noilor concepte. La momentul actual, conducerea Academiei Militare a reușit să elaboreze un curriculum de studii pentru învățămîntul militar de bază și masterat, de asemenea, au fost aprobate planurile de studii pentru ciclul de bază și ciclul doi de studii masterat în comun cu Ministerul Educației, a specificat colonel Bucliș.

În timpul vizitei în Academia Militară, experții NATO au avut o întrevedere cu generalul de brigadă Lurie Dominic, șeful Marelui Stat Major, comandant al Armatei Naționale.

În cadrul discuțiilor, generalul Dominic a menționat că scopul nostru este ca Academia Militară să devină un centru științific al studiilor de securitate și apărare din Republica Moldova, iar pentru realizarea acestui obiectiv este nevoie de timp și de alocarea unor resurse importante pentru dezvoltarea capacităților de analiză și investigare științifică din domeniu.

Academia Militară pregătește ofițeri pentru componentele Forțelor Armate la cinci specialități — infanterie, artilerie, transmisiuni, carabinieri și grăniceri.

„FULGERIȘTII” S-AU REVANȘAT

Batalionul cu Destinație Specială și-a adjudecat cupa la Campionatul Armatei Naționale la lupta corp la corp.

Campionatul la lupta corp la corp și în acest an a reunit pe „arena” taberei 142 cei mai puternici militari din cadrul Armatei Naționale. Programul competițional a cuprins trei etape — cunoașterea procedurilor de luptă corp la corp potrivit regulamentului de pregătire fizică, demonstrarea măiestriei tehnicii individuale a participanților și un program liber individual.

În clasamentul general pe poziția a treia a urcat echipa Brigăzii „Ștefan cel

Mare”. Pe locul doi s-a clasat Academia Militară „Alexandru cel Bun”, iar cupa învingătorilor a revenit Batalionului cu Destinație Specială. „Victoria a revenit celor care sînt cei mai puternici, într-o competiție onestă”, zice sergentul inferior Vasile Silvestru. „Anul precedent ne-am poziționat pe locul doi, rezultat cu care nu ne-am conformat, pentru că nu am fost de acord cu aprecierile arbitrilor, iar la ediția curentă a campionatului ne-am luat revanșa, așa cum am pro-

mis”, afirmă sergentul inferior Vladimir Veveriță.

Potrivit maiorului Vasile Olednic, Direcția Instruire Întrunită și Doctrină, în cadrul ediției 2011 a campionatului la lupta corp la corp unele echipe au înregistrat rezultate slabe din motiv că în unitățile militare lipsesc specialiștii în domeniul pregătire fizică.

Locotenent major
Inga MIHAILOVA

Pentru Onoare! Pentru Patrie!
Pentru Tricolor!

Oastea Moldovei

Centrul mass-media militară

Șef Centrul mass-media militară –
redactor-șef
locotenent-colonel Ion VULPE
tel. 252-252

Echipe redactională:

maior Sergiu LECA
locotenent major Inga MIHAILOVA
plutonier adjutant Vitalie IOVU
Ecaterina RUSSU
Larisa TÎBULEAC
Dmitrii VOSIMERIC
oastemoldovei@army.md
tel. 252-045, 252-047

Secția TV/Radio:

locotenent major Denis ROTARU
sergent inferior Laurențiu-Vlad GROSSU
Liuba POIȚAN
locotenent Pavel MAFTEI
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 252-019

Secția internet:

maior Viorel GLAVA
Diana MOISA
tel. 252-021

Centrul mass-media militară
or. Chișinău, șoseaua Hîncești, 84

Materialele publicate de „OASTEA MOLDOVEI”
reflectă opinia autorilor care s-ar putea
să nu exprime poziția redacției.
Reluările din „OASTEA MOLDOVEI”
trebuie să conțină trimiterile la sursă.

Tipărit la „Prag-3”, Tiraj 2000. Comanda 857

Cu simțul datoriei îndeplinite

Nicolai Colța și-a îndeplinit datoria constituțională față de patrie și a trecut în rezerva Armatei Naționale cu distincție, mulțumiri și cu mesajul de grațitudine al președintelui interimar al țării, comandantul Forțelor Armate Marian Lupu. A fost un fruntaș în rândul militarilor în termen ai Armatei Naționale. În mare parte, succesele pe care le-a înregistrat Nicolai în armată se datorează încurajărilor și poezelor venite din partea părinților lui – Maria și Ion, care zic că „băieții trebuie să meargă la armată, trebuie să învețe să țină arma în mână și să apere ceea ce are mai sfânt – pământul și neamul”. Iar pentru Nicolai Colța Armata Națională a fost școala în care a studiat, nu în bănci, ci în poligoane, demnitatea, curajul, camaraderia, alfabetul apărătorilor patriei.

Cincizeci dintre cei mai disciplinați și exemplari militari în termen au trecut în rezerva Armatei Naționale în prezența rudelor, a prietenilor, a camarazilor, comandanților și conducerii Ministerului Apărării.

Ministrul Apărării a felicitat ostașii și le-a înmănat cu această ocazie diplome, distincții și grade militare. „Vă adresez felicitări cordiale pentru serviciul militar îndeplinit impecabil pe parcursul celor 12 luni în Armata Națională. V-ați făcut datoria de militari onest și cu devotament și vă exprim recunoștința pentru felul exemplar în care ați însușit arta militară”, a menționat ministrul Apărării.

Secretarul Consiliului Suprem de Securitate, Iurie Richicinski, prezent la eveniment, a transmis militarilor mesajul de felicitare și grațitudine al președintelui interimar al Republicii Moldova și i-a îndemnat pe militarii care au trecut în rezervă să aplice și în viața civilă calitățile pe care le-au obținut în armată, iar faptele bune să vorbească pentru ei pentru tot restul vieții. „Din numele conducerii țării, mulțumesc conducătorilor de toate nivelurile care și-au conjugat eforturile în ve-

V-ați făcut datoria de militari onest și cu devotament și vă exprim recunoștința pentru felul exemplar în care ați însușit arta militară”, a menționat ministrul Apărării.

derea instruirii și educării militarilor. Ostașii au obținut cunoștințe teoretice și deprinderi practice în mînuirea tehnicii militare și armamentului, iar acest lucru ne apropie tot mai mult de crearea unor forțe armate moderne, dotate și bine instruite”, a specificat Iurie Richicinski.

De menționat că trecerea în rezervă a militarilor care au îndeplinit serviciul militar în Armata Națională se desfășoară în paralel cu încorporarea de primăvară în Forțele Armate. Încorporarea a demarat oficial la 26 aprilie și se va încheia la 30 iulie. În perioada de referință, în Armata Națională vor fi încorporați 1125 de tineri.

**Locotenent major
Inga MIHAILOVA**

Gheorghe Țopa, maestru în artă, sergent în rezervă:

„Armata a fost cu adevărat o școală a vieții”

- Am îndeplinit serviciul militar timp de 2 ani la Lvov, Ucraina. N-a fost departe de casă, dar rigorile vieții de ostaș au fost toate prezente. Așa-i armata... Apropo, am fost și acasă, în învoire, ce-i drept că în acea perioadă nu ne prea permiteau să plecăm din unitate, dar eu am fost o excepție. Deoarece am avut indici înalți atât la pregătirea militară, cât și în domeniul cultural-artistic, deoarece eram „solistul unității.” Țin minte că era un cântec în unitate, unde eu inițial interpretam strofele, apoi toți împreună refrenul. Atât de mult i-am cucerit pe superiorii noștri, că m-au oprit în loc și m-au întrebat dacă am fost acasă. Astfel, am obținut permisiunea ca să-mi vizitez baștina și părinții.

- Să înțeleg că în armată ați fost și compozitor?

- Da, am fost nevoit să compun... Dar am făcut-o cu plăcere și cei din jur au apreciat străduința și talentul meu.

- Altfel nu mergeați acasă...?

- Altfel nu mergea nici cântecul. Și mai avea de suferit și pasul de defilare în unitate.

- În afară de muzică ce amintiri plăcute mai aveți din armată?

- N-am să uit niciodată cum m-am urcat într-o mașină de luptă și eram un pic de „șef” pe 4 colegi de-ai mei.

- Ați avut și grad militar?

- Am avut gradul de sergent. Cred că acest merit a fost posibil datorită faptului că eram dansator și pasul de defilare mi se primea mai bine ca la ceilalți. Toți mă apreciau pentru asta. Începând de la camarazii mei de arme până la comandantul unității. Cred că a mai contat exemplul personal și atitudinea conștiințioasă.

- Ce a învățat Gheorghe Țopa de la armată?

- Pentru mine armata a fost cu adevărat o școală a vieții. Chiar dacă fizic poate eram un pic mai bine pregătit ca ceilalți, deoarece eram dansator, totuși greutățile și încercările prin care am trecut m-au călit și mi-au fost de folos în viața de după armată. Am devenit mai matur și mai pregătit pentru viața de zi cu zi. Referitor la mîncare cred că ne alimentau mai bine ca acasă, important că la timp. În general, nu-mi pare rău c-am fost la armată.

- Credeți că există vreo diferență dintre serviciul militar în termen de atunci și cel actual?

- Nu cunosc atât de bine realitatea

din Armata Națională pentru a face o comparație pe diverse planuri, dar cred că doi ani de serviciu e mai bine decît un an.

- Sînteți și tatăl a 2 feciori. Au făcut băieții armata?

- Cel mai mare a făcut catedra militară 3 luni de zile la instituția de învățămînt superior unde și-a făcut studiile, iar cel mai mic este încă student.

- La care dintre piesele dvs. patriotice țineți cel mai mult?

- Sigur că la melodia „Veniiți acasă, măi copii” țin mai mult, deoarece a cucerit multă lume. Această creație este una dintre cele mai îndrăgite din reper-

torul meu din toate timpurile. Știu că și pentru militarii noștri care îndeplineau serviciul militar în armata sovietică piesa aceasta a avut conotații deosebite. Acum cred că mai aproape de sufletul militarilor s-ar potrivi melodia „Da-ți-le voie fraților basarabeni peste Prut.”

- Ce le doriți militarilor care la moment îndeplinesc serviciul militar?

- Le doresc să ia tot ce-i mai bun de la armată, pentru că este doar un an. Să asculte comandanții și să dea Domnul să țină arma în mînă doar în armată, și niciodată în altă parte.

**Realizare:
locotenent major Denis ROTARU**

- Unde erați cînd ați primit vestea că trebuie să mergeți la armată?

- După ce am absolvit școala medie din Nisporeni, am obținut profesia de lăcătuș și activam deja la un atelier din orașul natal. Tot în acea perioadă jumătate de an am făcut șoferia în cadrul Centrului de pregătire a specialiștilor.

Îmi aduc aminte că la acel atelier de lăcătuși era o formație de muzică ușoară. De acolo „mi-am luat zborul” în lumea muzicii, fiind solistul trupei de amatori. Eram conștient de faptul că voi merge la armată, așa că atunci cînd am primit citația de încorporare eram pregătit să devin militar cu acte în regulă.

- A fost și o petrecere, așa cum se obișnuiește la moldoveni?

- Desigur. A fost într-o zi de joi. Am chemat rudele, prietenii și colegii mei de la un cerc de dans, membrul căruia eram și eu. Țin minte că am dansat și ne-am distrat aproape pînă dimineața. La ora 6.00, toți m-au petrecut la autobuz. De acolo începea calea mea de recruta, cea de care nu mi-a părut rău niciodată.

- Era și o domnișoară care să scape o lacrimă?

- Cred că fiecare băiat este petrecut de o fată.

- V-a așteptat de la armată?

- N-am avut norocul.

- Și unde ați făcut primul pas în cizma ostășească?

„Foc” în cinstea victoriei!

Cel de-al Doilea Război Mondial rămâne în istoria omenirii ca cel mai sîngeros război din toate timpurile. Data de 1 septembrie 1939 a schimbat destinele multor milioane de oameni. Dar, totodată, acel război ne-a dat exemple de vitejie, bărbăție și devotament, de care au dat dovadă bunei noastre.

Vestea despre începutul războiului Maxim Raevski, locuitorul satului Cosăuți, raionul Soroca, a aflat-o cînd avea doar 14 ani. „Tatăl meu aflase această veste de la directorul nostru de școală, deoarece numai el din sat avea radiou. Cînd s-a întors acasă, tata a vrut să-i spună doar mamei despre începutul războiului și, ca să nu înțeleg eu, a început să-i povestească de cele auzite în limba rusă. Însă eu înțelegeam puțin și mi-am dat seama despre ce este vorba. N-a trecut mult timp și pe data de 13 iulie ostașii germani au intrat în satul nostru”, își aduce aminte domnul Raevski.

După eliberarea Basarabiei, în anul 1944, Maxim Raevski, în vîrstă de 17 ani, a plecat benevol pe front împreună cu trupele de artileriști, care treceau pe lângă satul său natal. Luptînd în componența Frontului II Ucrainean, soldatul Raevski a ajuns pînă la Budapesta. De capitala Ungariei pe dumnealui îl leagă multe amintiri, atît plăcute, cît și groaznice. Chiar din primele clipe după ce el împreună cu camarazii săi s-au debarcat din trenul, care i-a adus pînă în apropierea Budapestei, a nimerit într-un calvar. În urma unui atac german au explodat depozitele cu muniții, care urmau să asigure ofensiva armatei sovietice. În acea noapte cumplită mulți dintre camarazii săi au fost grav răniți, cițiva au murit pe cîmpul de luptă, dar dumnealui a avut norocul să scape doar cu cîteva rani ușoare. Își amintește și astăzi de bătăliile din oraș, în care au căzut prietenii săi. „Ne aflam pe o stradă la periferia orașului, iar la cîteva cartiere de noi era un „Tigr” german. Tunurile noastre nu puteau să-l nimicească și acest tanc continua să tragă în ostașii care se aflau pe o stradă paralelă cu a noastră. După război am aflat că pe acea stradă și în acel moment a luptat și fratele mamei. El a rămas fără un picior, după ce a fost rănit la genunchi în momentul cînd a aruncat o grenadă antitanc în acel „Tigr”. Dar toate acestea le-am aflat doar cînd ne-am întilnit acasă după război”, își amintește cu tristețe veteranul. După ceva timp, bateria de artilerie, din care făcea parte soldatul Raevski, a fost dislocată pe o insulă de pe Dunăre din Budapesta. Din spusele veteranului, insula era de o frumusețe deosebită. Soldații i-au dat și o denumire pe măsură – „Rai”. Însă acest rai deseori era supus unor atacuri sîngeroase de către artileria și aviația germană. „Unica scăpare era să ne ascundem în beciuri cînd se începea bombardamentul”, spune Maxim Raevski. „Odată, țin minte, au

început nemții un atac de artilerie asupra noastră. Noi am început să ne retragem într-un adăpost, iar un prieten de-al meu a rămas într-o tranșee. Eu i-am spus să meargă cu noi, dar el mi-a zis că se află în siguranță și că va rămîne în tranșeea cea. După ce s-a terminat bombardamentul, noi am ieșit la suprafață, dar nu l-am mai găsit. Erau doar gropi, fum și sînge împrejur”. În urma acelor atacuri, din tot efectivul bateriei, care număra 60 de ostași, în viață au rămas doar jumătate din ei.

Insula, pe care se afla subunitatea de artilerie a lui Maxim Raevski, era un punct de legătură între cele două maluri ale Dunării. Prin acea insulă trecea un pod, care lega două părți ale orașului: Buda și Pesta. Odată germanii au făcut o tentativă să treacă acel pod, care mai tîrziu a fost numit în cinstea lui Stalin, însă artileriștii sovietici nu le-au permis dușmanilor acest lucru. „Pe toată lățimea podului, care era de aproximativ, 12 metri, mergea infanteria germană, om lîngă om, formînd un scut viu. În spatele infanteriei mergeau tancurile. S-a dat o bătălie mare acolo. Un tanc greu „Ferdinand” a reușit să ajungă aproape de insula noastră, dar l-am nimicit și pe acela. O mulțime de oameni au murit pe acel pod. Dunărea era plină de cadavre”, povestește acum cu groază domnul Raevski.

Ziua Victoriei dumnealui a sărbătorit-o tot în Ungaria. Vestea bună despre încheierea războiului a primit-o de la o femeie băștinașă pe care au întilnit-o în cîmp. Le-a spus doar atît: „Voina caput!”. Cînd ne-am întors în unitate, l-am întrebat pe comandantul nostru locotenent major Neiman, dacă știe despre terminarea războiului, însă el n-a putut să confir-

me acest lucru. În acest timp a sunat telefonul și ofițerul de serviciu ne-a dat ordin să încărcăm tunurile pentru atac. După ce tunurile erau încărcate ne-a spus: „Războiul s-a terminat! Foc în cinstea victoriei!”, povestește cu zîmbet Maxim Raevski. Cît de mult erau așteptate aceste cuvinte. Cîte eforturi au depus acei ostași curajoși ca să audă această frază! „Nu vă imaginați ce se făcea în jurul Budapestei!”, continuă veteranul. „Toate unitățile militare, care erau dislocate în acea zonă, au început să împuște spre cer! Era o sărbătoare extraordinară!”.

După capitularea Germaniei, Maxim Raevski nu s-a despărțit de armată. Mai întii, unitatea sa a fost transferată în România, unde dumnealui și-a continuat serviciul militar încă 4 ani înainte de a-și vedea părinții acasă. După aceasta au urmat școala de aviație din orașul rus Engheles și Institutul de cercetări științifice a Forțelor Armate, unde dumnealui a făcut o carieră bună, ajungînd pînă la gradul de locotenent-colonel. Dumnealui a contribuit mult la modernizarea și perfecționarea armamentului și tehnicii militare. A fost printre primii, care l-au văzut pe cosmonautul Iurii Gagarin, după întoarcerea acestuia din cosmos. A trăit o viață grea, dar interesantă.

Acum Maxim Raevski nu scapă nici o ocazie ca să se întilnească cu tînașă generație și să le povestească despre acele vremuri. Căci, după cum spune dumnealui, numai memoria despre acel război, acea victorie și acei oameni, care și-au jertfit vitejle ne pot ajuta să evităm un război pe viitor.

Dmitrii VOSIMERIC

66 de primăveri după război

La 9 Mai în toate țările, care au cunoscut urgia războiului s-au marcat 66 de ani de la capitularea Germaniei în cel de-al Doilea Război Mondial și de la încheierea ostilităților celei mai sîngeroase conflagrații din istoria omenirii. În semn de recunoștință față de veteranii războiului, în fiecare an la Chișinău se organizează manifestări cu depuneri de flori la Complexul Memorial „Eternitate”.

Prezent la evenimentul din acest an, președintele interimar al Republicii Moldova, Marian Lupu, a exprimat recunoștința veteranilor. „9 mai 1945, a fost ziua în care viața a învins moartea, cînd civilizația a triumfat asupra celui mai odios dușman al ei. Ziua și anul acelei victorii se îndepărtează tot mai mult, iar timpul necruțător îi smulge de lîngă noi pe ultimii eroi și martori oculari ai aceluia groaznic război. Semnificația Zilei de 9 mai și sfînta victorie raportată acum 66 de ani de libertatea asupra sclaviei devine tot mai importantă și mai actuală. Cu ani de zile devine tot mai evidentă marea faptelor și eroismul celor, care cu ani în urmă au participat la teribila înclăștare pe viață și pe moarte. În vîltoarea aceluia război au fost atrase peste 60 de state, în care locuiau aproape 3 sferturi din populația de pe glob. Cele mai cumplite și crîncene bătălii au avut loc pe teritoriul Europei de Est, în special pe teritoriul fostei Uniuni Sovietice, inclusiv pe teritoriul țării noastre. Dragi veterani, pentru noi este o adevărată bucurie că avem astăzi posibilitatea să vă aducem mulțumiri din suflet pentru pacea pe care o trăim, pentru Victoria pe care ați reușit-o. În marele efort unificator al națiunilor și al statelor, voi ați fost cei, care primii ați întrezărit Europa noilor valori. O Europă fără războaie! O Europă

a dezvoltării pașnice! O Europă a libertății! Azi, pe timp de pace, noi înșine trebuie să demonstrăm solidaritate și consecvență în atingerea scopului primordial, reînțegrarea Republicii Moldova și integrarea ei în marea familie europeană”.

Este evident faptul că numai spiritul de sacrificiu al veteranilor ne va ajuta să făurim și să afirmăm în continuare valorile echității și libertății. Și dacă actuala Europă a reușit în cele din urmă să devină anume așa, aceasta se datorează în cea mai mare parte faptului că în istoria ei a existat acea Zi a Victoriei. Ca un omagiu adus învingătorilor, Ziua de 9 mai a fost proclamată și Ziua Europei, ea avînd o semnificație deosebită pentru europeni și pentru prosperarea construcției europene, care are drept scop dezvoltarea armonioasă a statelor din această parte a lumii în condiții de pace și progres economic. Chiar dacă astăzi lumea e bîntuită de diferite conflicte, pînă la urmă rațiunea și înțelepciunea vor triumfa, că omenirea se va convinge că bunăstarea și prosperitatea nu se pot realiza într-o lume sfîșiată de război.

La 9 mai 1945 Germania nazistă a semnat actul capitulării necondiționate. În al Doilea Război Mondial au murit 60 de milioane de oameni, aproape 3% din populația lumii la acea vreme.

Basarabia în al Doilea Război Mondial

La Muzeul Armatei Naționale, Asociația de Istorie Militară a organizat sesiunea științifică cu genericul „Basarabia în al II-lea Război Mondial”

Sesiunea științifică a inclus în program mai multe comunicări, printre care vom menționa „Crimele sovietice din Basarabia în vizorul administrației române 1941-1945”, „Întețirea terorii basarabenilor în ajunul războiului sovieto-german”, „Anul 1944 în viziunea martorilor oculari”, „Fondurile arhiviste ale Arhivei Organizațiilor social-politice despre Basarabia în cel de-al Doilea Război Mondial”, „Documente din Arhiva Națională a Republicii Moldova”, „Basarabia în mitologia Războiului II Mondial”.

În cadrul sesiunii au fost prezentate materiale speciale, care pentru prima dată reflectă adevăratele fațete ale istoriei noastre, ce au însoțit conflagrația mondială. Multe dintre aceste subiecte nu sînt cunoscute publicului larg.

„Subiectul conferinței este dedicat Războiului II Mondial, deoarece sărbătorim din nou Ziua de 9 mai, o nouă aniversare

în istoria noastră dedicată sfîrșitului Războiului în Europa. Este o nouă evaluare a materialului istoric al arhivelor, a documentelor depistate în ultima perioadă, este elaborarea unor noi viziuni asupra celor întîmplătoare, atît în cadrul Războiului Mondial la nivel global, cît și inclusiv nemijlocit la un teritoriu mai restrîns - Republica Moldova actuală. Inițiativa organizării unei asemenea sesiuni, bineînțeles, trebuie salutată. Orice lucru de acest gen merită atenție, deoarece ca istoric de specialitate afirm că nu sînt indiferent, cît nu s-a scris despre Războiul II Mondial, ce monografii nu au fost tipărite, ce filme nu au fost produse, este absolut inadmisibil ca acele materiale, care au rămas încă nedepistate, neelucidate, să rămînă în continuare în arhive. Una din multiplele încercări, care se fac astăzi, este și cea a conferinței desfășurate aici, în incinta Muzeului de Istorie a Armatei Naționale

cu privire la Războiul II Mondial”, declară Sergiu Cataraga, lector superior la Universitatea Pedagogică „Ion Creangă”.

Specialiștii în domeniu se bazează

pe documente publicate și inedite în relatarea subiectelor propuse. Contribuie, astfel, la studierea aprofundată a tematicii prin diverse materiale cu referință la isto-

riografia problemelor abordate.

„Scopul conferinței este readucerea din anonimat a mai multor documente și, deoarece este sesiune științifică, de a pune în vizorul cercetătorilor anume din arhivele naționale și social-politice, cît și arhivele care le-au studiat specialiștii, cele germane sau din alte state. De asemenea, pentru a reda un tablou autentic original acelor evenimente, care s-au desfășurat în Războiul II Mondial. Sesiuni, conferințe, de obicei, se realizează anual, dar aceasta este una tematică, ce ține de al Doilea Război Mondial în Basarabia. Muzeul Armatei devine una din instituțiile ce promovează știința istorică, îndeosebi și cea a conflictelor militare, a războaielor și este o direcție nouă de cercetare în istoriografia Republicii Moldova”, menționează locotenent-colonel Vitalie Ciobanu, șeful Muzeului Armatei Naționale.

Stela PAIU

Din inima poporului ivorian

Coasta de Fildeș, de la om la om

Sute de persoane au murit în urma confruntărilor violente care au avut loc în Coasta de Fildeș, unde forțe loiale celor doi rivali pentru postul de președinte au luptat de aproape patru luni. Într-un singur oraș, rebelii au ucis sute de persoane. Potrivit ONU, bilanțul morților se ridică la 300, pe când Crucea Roșie susține că au murit peste 800 de persoane. Peste 100 de oameni au fost uciși de forțele loiale lui Laurent Gbago, pe când luptătorii lui Alassane Ouattara, cel care este recunoscut de către ONU și Uniunea Africană ca fiind președintele legitim, cîștigător al alegerilor, au făcut 200 de victime. Guvernul lui Ouattara a făcut o declarație prin care își declina responsabilitatea pentru decesele din diverse părți ale țării, susținând că forțele de ordine au descoperit gropi comune, urme ale masacrului înfăptuit de forțele lui Gbago. Pînă la ultimele violențe, bilanțul morților, estimat de ONU, după patru luni de violențe, era deja de 500 de persoane, iar organizațiile internaționale au acuzat ambele tabere politice de crime.

Dar ce se întîmplă în inimile oamenilor? În întreaga țară cel puțin un milion de persoane și-au părăsit casele și traiul și s-au refugiat care pe unde au putut, de teamă. Coasta de Fildeș, odinioară paradisul de cacao din Africa, este o țară răvășită de război și ură etnică și religioasă, ale cărei răni se vor vindeca doar în timp. Astăzi lumea se întreabă cum s-a ajuns aici? Pe alocuri se mai aud focuri de arme. Disperarea nu părăsește inimile populației. „Este trist că s-a ajuns la aceste situații, pentru că băștinașii sînt în general primitori și pașnici, își trăiesc viața muncind pentru existență”, ne relatează maiorul Eugeniu Mariș care a trecut prin focul ivorian, în calitate de funcționar ONU. „Economia este distrusă, școlile nu mai funcționează din cauza că majoritatea profesorilor făceau agitație politică sau spălare de creier în rîndul copiilor în favoarea fostului președinte, iar în rezultat, copiii au pierdut un an de studii. Situația este tristă, cu atît mai mult cu cît sistemul de învățămînt în Africa funcționează cu lacune. În majoritatea școlilor se fac doar 3-6 clase și doar în unele localități mai mari se fac 9 clase. Dar din cauza situației post-electorale, majoritatea școlilor au fost închise”, comunică ofițerul moldovean.

În luptele pentru putere a doi lideri politici, doar oamenii simpli au avut de suferit. Sute de morți, mii de răniți și o țară pustiită și disperată. „Populația ivoriană angajată în cîmpul muncii cîștigă foarte puțin. Banii pe care-i primesc abia dacă le ajung pentru trai și pentru a achita studiile copiilor. Infrastructura statului este la pămînt, doar căile de legătură între orașele mari sînt bune. Dar dacă avansăm în junglă, parcurgem 15-20 km pe cărări umbrite ca să ajungem

Episoade din viața poporului ivorian

într-o localitate unde nu există electricitate sau nu e telefonizată”. Din cele povestite de maiorul Mariș, aflăm că locuințele băștinașilor sînt puse în felul acesta și buzunarele lor. „De regulă, casele localnicilor sînt goale, cu excepția unui covoraș țesut, întins pe paie care servește drept pat. În casă doar se doarme. Afară se gătește, se mănîncă, se spală”. În țările de pe continentul african se mănîncă mai puțin, din cauza sărăciei. Din bucătăria locală nu lipsește piperul „care-ți arde limba”. „Piperul nostru nu are nici jumătate din tăria celui care se consumă în Africa. Am avut ocazia să gust de cîteva ori din bucătăria tradițională locală. În capitală, am mîncat picioare de broască, carne de șarpe, de viperă, de piton, dar din toate mi-a plăcut carnea de crocodil, caare se aseamănă la gust cu carnea de pui și pește”.

Departate de casă, se vorbește în limba română

Între localnici și observatorii militari deseori se creează relații de prietenie. Parcursul unei relații frumoase de prietenie a ofițerului moldovean cu băștinașul care îi asigură paza în locuință l-am urmărit timp de două luni. Este vorba despre tînărul care se numește Budua Amaric, are vreo treizeci de ani și are o pasiune pentru limba

căuta să cunoască cît mai multă informație despre țara noastră și îi căuta poziția pe hartă”, îmi zice maiorul Mariș. „De ceva vreme, am primit repartizie în altă localitate și ne vedem doar uneori, dar acest lucru nu ne împiedică să păstrăm relația de prietenie”.

Medicina tradițională ivoriană

Descoperirea tainelor medicinei tradiționale sînt o altă ocupație din timpul liber al maiorului Mariș. „Medicina tradițională ivoriană este foarte bogată. Populația nu are bani ca să-și procure medicamente, de aceea le prepară singuri. Încerc să preiau cît mai multe cunoștințe legate în special de tratarea malariei și a rănilor. De exemplu, nu știam că orice tip de rană poate fi vindecată cu ulei de palmier. Frunzele se macină și se aplică pe rană. Tot acestea sînt eficiente contra malariei. Dar nu în egală măsură pentru băștinași și „oaspeți”. Pentru primii, malaria este asemeni unei răceli, iar pentru noi este o boală mult mai periculoasă. Am mai aflat că fructul de papaia mîncat pe stomacul gol tratează ulcerul stomacal”. Toată informația din domeniul medicinei tradiționale locale ofițerul nostru o aranjează în paginile notebook-ului său pe care îl păstrează alături, în caz că va avea nevoie de el.

Liniștea în casele oamenilor mai este spartă uneori de scurte rafale. Mai izbucnesc conflicte din cauza unor mine de aur care se află la granița dintre forțele guvernamentale și rebeli. Ivorienii încearcă să-și revină după un nou șoc, iar majoritatea sînt fericiți că țara lor are un singur președinte. Însă toți cei care cunosc realitatea din Coasta de Fildeș consideră că potențialul pentru conflict este încă substanțial, iar concilierea populației este poate cea mai dificilă sarcină de moment.

Locotenent major Inga MIHAILOVA

În luptele pentru putere a doi lideri politici, doar oamenii simpli au avut de suferit. Sute de morți, mii de răniți și o țară pustiită și disperată.

română. De ce zic „vreo”? Pentru că majoritatea populației din Africa nu are acte de identitate, nici măcar adeverințe de naștere. Și atunci cînd îi întreb de vîrstă, îmi răspund cu aproximație. Amaric a terminat școala de 9 clase, are un copil pe care îl crește de unul singur și este un tînăr cumsecade, de aceea, maiorul Mariș i-a făcut loc aproape de inima sa. Iar banii pe care îi cîștigă prin muncă onestă îi ajung doar pentru a-și întreține copilul. „În nopțile cînd aveam insomnie, ieșeam pe prisma casei și îl urmăream pe acest tînăr care nu își permitea să închidă un ochi în timpul serviciului de pază. Amaric este creștin și citește biblia. Atunci am aflat că poate să citească și să scrie, am făcut o înțelegere – el să mă învețe limba țării sale, iar eu - română. Aveam îndoieli că Budua Amaric va reuși să învețe româna, dar înregistra progrese, deși modeste. În cîteva luni, făceam schimb de expresii și ne salutăm în limba română. Acest lucru ne-a apropiat și mai mult. În afară de aceasta, Amaric

O școală tipică în Coasta de Fildeș

„Clipa siderală” debutează în stil militar

Militarii Armatei Naționale au participat, în postura de evaluatori, la Festivalul Prieteniei, Creativității și Olimpismului pentru copii „Clipa Siderală”, ediția a XXI – a, precum și au asigurat logistic desfășurarea concursului.

lei, paleta de tenis și rechizite școlare, iar echipa învingătoare a primit Cupa Transmisibilă a Comitetului Național Olimpic al Republicii Moldova.

Start în ritm cadențat

Jocurile militar-sportive „Pe meleagurile natale” au început simultan, de la diferite periferii ale platoului. „În acest mod, am încercat să integrăm în competiții toate echipele participante”, comunică locotenent-colonelul Viorel Mițelea de la Centrul gestionare resurse de mobilizare. Cele mai captivante probe, în opina participanților, au fost estafeta militară și concursul anti-teror. Conceptul estafetei militare a urmărit consolidarea spiritului de echipă, precum și acumularea cunoștințelor în

domeniul acordării ajutorului medical primar. Tînărul care primește fanionul la start aleargă 50 m pentru a-l transmite celui de-al doilea sportiv care, la rîndul său, trebuie să se deplaseze tîrîș 10 metri. În continuare, unei membre a echipei i se cere acordarea ajutorului medical primar presupusului rănit care trebuie transportat pînă la finish. În faza secundară a jocului, tinerii transportă o ladă cu nisip, iar în final trebuie să ajungă rostogolind o roată de cauciuc.

Scenariul concursului anti-teror a presupus depistarea unui obiect exploziv ascuns de „teroriști” în pădure, copiii avînd la dispoziție doar 45 minute. Fiecare echipă a primit cîte o hartă care avea să le indice locul minei. Totodată, participanții au fost atenționați despre existența unei echipe de „diversioniști-

teroriști” care vor lua prizonieri. Iar în acest caz, echipa va fi nevoită să schimbe obiectul depistat pe ostatic, respectiv acumulînd 0 puncte.

Sub privirea vigilentă a militarilor din Batalionul cu Destinație Specială, la mijlocul platoului, tinerii execută comenzile „Adunarea”, „Pe loc repaus”, „Aranjați-vă”, poziția „Drepti”, întoarcerile pe loc, deplasarea cu pas cadențat. „Deși nu ne-a reușit să prindem ritmul întru totul, cred că am făcut echipă bună. Iar ceea ce am învățat în cadrul acestei probe ne va prinde bine”, spune Marcel Rădița care participă în premieră la festival.

Iar la o altă periferie a platoului, tinerii își încearcă puterile contra cronometru la montarea/demontarea pistolului-mitralieră AK și îmbrăcarea costumului de protecție „O3K”. În acest an, cele mai bune rezultate au fost înregistrate de Valeriu Cara, care are 15 ani și care recunoaște că s-a antrenat asiduoz pentru această probă. „Această probă este inclusă pentru prima dată în cadrul programului competițional. De aceea, mi-am dat străduința timp de 14 zile să însușesc demontarea/montarea armei. Timpul record de demontare pe care l-am înregistrat a fost de 5 sec. Iar la montarea armei -14 secunde”, zice tînărul.

Este de menționat că Ministerul Apărării de cîteva ani consecutiv asigură logistic întreaga activitate a festivalului. Festivalul Prieteniei, Creativității și Sportului a fost lansat în anul 1989.

Locotenent major
Inga MIHAILOVA

Festivalul s-a desfășurat în satul Verița, raionul Ungheni și a reunit circa 90 de copii din diverse localități ale republicii. Președintele Fundației „Clipa Siderală”, Salavat Jdanov, a declarat că la festival au participat elevi ai școlilor-internat și liceelor din Chișinău și din localități rurale. De asemenea, există și participanți din Ucraina. În total au participat 16 echipe, iar copiii au avut vârste cuprinse între 13 și 16 ani. Scopul competițiilor a vizat perfecționarea cunoștințelor în domeniile sportului, a creației și autoexprimării, crearea unei atmosfere favorabile pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie între copiii din diferite grupuri etnice, precum și promovarea serviciului militar în rîndul tinerilor.

Festivalul Prieteniei, Creativității și Olimpismului pentru copii „Clipa Siderală” a debutat cu un program de jocuri militar-sportive cu genericul „Pe meleagurile natale” care a inclus montarea/demontarea pistolului-mitralieră AK-47, îmbrăcarea costumului de protecție chimică „O3K”, instrucția de front, estafeta militar-sportivă, dezamorsarea minei în cazul unui atac terorist. Festivalul a continuat cu concursul „Programul de coeziune și dezvoltarea liderilor”, prezentat de „Outdoor Leadership Center” și cu testarea cunoștințelor participanților în ceea ce privește regulile de circulație.

La finalul evenimentului, toate echipele au plecat acasă cu diplome și premii – biciclete, mingi de fotbal și vo-

Tăticii din cazarmă :-)

Sînt sau în curînd vor deveni tătici, dar au venit la armată

Cu cea mai mare sinceritate zic că mi-a făcut o deosebită plăcere să discut cu acești tineri care sînt încadrați în serviciul militar în termen în Brigada „Moldova” dislocată la Bălți și care sînt sau vor deveni în curînd tătici. Nu îmi pot explica de ce. Poate pentru că se ascunde ceva frumos în inimile lor sau pentru că vestea că vei deveni tătici (sau mămică) îți dă peste cap majoritatea planurilor plămădite din timp, iar destinul țese valori și sentimente mult mai rezistente. Tocmai de aceea mi-am odihnit pentru cîteva minute privirea pe fețele acestor militari. Sînt trei la număr. Iurii Ignat este originar din satul Chircăești, r. Căușeni. Cînd a plecat de-acasă, a lăsat soția însărcinată în jumătate de termen. „Mi-a spus medicul că de ziua mea voi primi în dar o fetiță”, zice Iurii cu o mîndrie de nedescris. „Deja ne-am gîndit la un nume - Alexandrina, pentru că numele există și în cartea sfințită”, tînărul continuă să ne povestească cu gingășie despre copilul care urmează să vadă lumina zilei. Așteptarea este grea cînd te afli departe de cei dragi. „Sînt permanent cu gîndul la ele. Îmi fac griji pentru cum se descurcă fără mine, cum se simt, ce mîncă, la ce se gîndesc. Sînt un client fidel al aparatului de telefon public fixat lîngă punctul de control și atunci cînd am liber - de la 17:00 la 19:00 - sun acasă să văd ce mai fac, să aud vocea soției care este studentă în anul 1 la medicină. Pentru că însușesc obligațiunile și intru des în serviciul

de gardă, în fiecare lună plec acasă. Iar cel mai mult mă mîndresc cu soția mea și că o să devin foarte curînd tătici. Pe toți băieții cărora le este frică de armată îi îndemn la mai mult curaj, pen-

tru că armata te învață să privești viața altfel - cu cîteva pași înainte”, zice Iurii Ignat care, la acest moment, cu siguranță este tătici, eveniment remarcabil din viața fiecărui om, de aceea îi transmitem sincere felicitări. Grigore Avramenco era tătici la momentul cînd a decis

să îndeplinească serviciul militar în termen. De ce a dorit, totuși, să facă armata? „Pentru carieră militară”, zice Grigore, care este originar din satul Bulboaca, r. Anenii Noi. Atunci cînd soldatul Avramenco a intrat în unitate, fetița lui a pășit într-o altă „cazarmă” care se numește viață. De atunci s-au scurs cinci luni. „Îmi este foarte dor de ea. În lunile de iarnă, soția nu putea să mă viziteze, de frică să nu se îmbolnăvească copilul, de aceea, în această perioadă le-am dus dorul. Îmi place mult armata. Nu vreau să mă despart de ea, dar în același timp vreau să fiu cît mai aproape de familie, de aceea, cînd mă voi încadra în serviciul militar pe bază de contract, voi cere transfer în capitală”, spune Grigore.

În atîtea nopți lungi, cu atîta dor în inimă se ascunde chipul copilului. „Port întotdeauna fotografia băiatului meu la piept, oriunde aș merge”, zice un alt protagonist al nostru. Ilie Babiluc are un copil de 2 ani și totuși a decis să facă armata, pentru că a avut o datorie de îndeplinit, cea față de patrie și de popor. „Nu am vrut să fiu ca cei care se eschivează de la serviciul militar în termen. Îmi place armata și era de datoria mea să trec prin ea”, zice Ilie.

De aceea zic că am avut o deosebită plăcere să discut cu acești tineri, pentru că au avut curajul să jongleze cu destinul - sînt tătici și militari în termen în același timp și merită admirația noastră. Iar noii-născuți poate vor moșteni inima tăticiilor lor - inima de luptător.

Locotenent major Inga MIHAILOVA

Reformarea trupelor de infanterie în perioada anilor 1930-1945

Continuare din nr.8

Spre deosebire de armata germană, în armata franceză exista conceptul de război pozițional. Infanteria franceză nu deținea unități motorizate care puteau să fie la un nivel cu cele germane. O divizie de infanterie franceză avea în componența sa 4 regimente de infanterie, un regiment de artilerie, un batalion de tancuri, un batalion de recunoaștere și un batalion de geniști. Generalii francezi duceau un lucru intens de a mări capacitatea de foc a unităților. În anul 1939 trupele de infanterie franceze aveau în dotare 80 de tunuri, 100 aruncătoare de mine, 800 de automate, 120 de mitraliere cu afet. Un neajuns al trupelor de infanterie franceză prezentau mitralierele care nu aveau un calibrul unic și astfel era dificilă asigurarea lor cu muniție. Înfrângerea în fața Germaniei în anul 1940 a demonstrat incapacitatea unităților de infanterie franceze de a purta acțiuni militare. Trupele franceze ce au continuat să lupte în afara hotarelor Franței, au fost restructurate totalmente. Unitățile de infanterie au fost transformate în brigăzi motorizate, ca mai târziu, în anul 1943-1944 aceste brigăzi să fie transformate în divizii motorizate. Trupele de infanterie franceză luptau în componența armatelor anglo-americane, organizarea armamentului era după modelul celui englez sau american. La sfârșitul războiului, generalii francezi duceau activități ca unitățile lor să fie mai puțin dependente față de aliați și primele care au obținut acest lucru au fost trupele de infanterie.

Marea Britanie în perioada anilor 1930-1939 nu acorda o deosebită atenție reformării trupelor terestre, principala direcție a sa fiind dezvoltarea flotei militare. În perioada interbelică, în cadrul infante-

riei engleze nu au avut loc schimbări radicale după modelul german sau sovietic, englezii au ridicat capacitatea de foc, însă capacitățile lor de manevrare au rămas la nivelul primului război mondial. O divizie de infanterie engleză avea în componența sa două regimente de infanterie, două regimente de artilerie și un batalion de recunoaștere. Existau unități de infanterie naționale din domeniile imperiului Britanic, de exemplu unitățile de infanterie din India, unitățile de infanterie din Nepal, Australia, Canada. Tradiția dată se păstrează în armata britanică până în zilele noastre. După înfrângerea suferită în Europa în anul 1940, englezii reorganizează trupele sale terestre. În anul 1941, în armata engleză se formează diviziile de infanterie motorizată. Noile unități motorizate au fost trimise în Africa de Nord, unde în perioada anilor 1941-1942 au luptat cu trupele germane și italiene. Acțiunile militare din Africa de Nord i-au convins pe generalii englezi în necesitatea formării unor noi divizii motorizate. În anul 1943, înainte de a începe operațiunile militare în Italia, englezii au efectuat o restructurare a unităților de infanterie. În dotare, ostașii au primit noi tipuri de tehnică militară. A crescut numărul automobilelor în diviziile de infanterie, aceasta datorită ajutorului acordat de SUA. În campania militară din Italia trupele de infanterie aveau o mobilitate și o capacitate de manevrare mai înaltă decât în campaniile precedente. În perioada anilor 1944-1945 infanteria engleză a participat la operațiunile militare din Europa de Apus. Numărul persoanelor încadrate într-o divizie ajungea la 18347, iar la sfârșitul războiului infanteria britanică număra 71 de divizii, plus la acestea, în trupele din domeniile Marii Britanii cum ar fi cele din Canada erau 4 divizii de

infanterie, în unitățile din Australia se numărau 10 divizii de infanterie, în dominionul India - 18 divizii, din Noua-Zelandă 6 divizii.

La începutul anilor 30 trupele terestre ale Statelor Unite ale Americii nu prezentau o forță puternică și numeroasă. Armata regulată din SUA deținea 6 divizii de infanterie, Garda Națională deținea 20 de divizii. În 1940, în SUA este introdus serviciul militar obligator, astfel, în toamna aceluiași an, armata americană număra 22 divizii de infanterie. Generalii americani studiau organizarea unităților de infanterie ale Uniunii Sovietice, Germaniei, Marii Britanii.

La 7 decembrie 1941, SUA se implică în Războiul II Mondial de partea Națiunilor Unite. Se începe mobilizarea populației în cadrul forțelor armate. Numărul diviziilor de infanterie crește rapid, se mărește și numărul diviziilor de infanterie marină. La începutul anului 1943, în Oceanul Pacific luptau 25 divizii ale infanteriei. Concomitent, în aceea perioadă, în Italia luptau 42 de divizii. Pregătind debarcarea în Franța, comandamentul superior american a efectuat un șir de schimbări în divizia de infanterie, a fost format un batalion antitanc și un batalion de tancuri. După aceste restructurări divizia de infanterie era formată din trei regimente de infanterie, două regimente de artilerie, două batalioane antitanc, un batalion de recunoaștere și un batalion de tancuri. Divizia de infanterie număra 15 mii de soldați și ofițeri. Aceste divizii ce se aflau în prima linie de debarcare au fost întărite cu o brigadă de tancuri. Trupele de infanterie americane aveau o anumită superioritate în asigurarea unităților cu muniție față de cele germane. Armata americană ce înainta pe direcția principală avea în componența sa

30 de divizii de infanterie, armata ce înainta pe direcția de ajutorare avea în componența sa 15 divizii de infanterie. Pe parcursul anilor 1944-1945 unitățile americane dispuneau de cele mai multe automobile dintre toate forțele armate ale statelor ce luptau în Războiul II Mondial. În ultima lună a războiului viteza de înaintare a trupelor de infanterie germane era de 20 - 25 km pe zi. Zona paralelă de înaintare a diviziei pe linia frontului constituia 4-6 km, a regimentului 1-2 km, a batalionului 750 m, a plutonului 350 m. Pentru ca atacurile trupelor de infanterie să fie mai efective și cu mai puține pierderi au primit ca susținere batalioane de tancuri adăugătoare. La 1 km de rupere a liniei frontului infanteria era susținută de 25-30 de tancuri. La sfârșitul războiului, trupele de infanterie americane erau cele mai asigurate cu muniție și tehnică. Infanteria americană avea cele mai scăzute pierderi ale efectivului, iar după încheierea războiului reprezentau unele dintre cele mai puternice unități de luptă din lume.

Schimbările care au avut loc în cadrul infanteriei pe parcursul anilor 1930-1945 au fost o necesitate a celui de-al Doilea Război Mondial. Au avut loc schimbări în strategia și tactica de luptă, unitățile de infanterie primesc noi tipuri de arme, mai performante ca aruncătorul de grenade antitanc, arme cu tragere automată, pistoale-mitralieră. După încheierea războiului a crescut capacitatea de luptă a trupelor și viteza de înaintare în spațiul operativ al inamicului, au loc schimbări în dotarea trupelor cu muniții, apar noi tipuri de infanterie, de exemplu infanteria motorizată, infanteria aeropurtată, infanteria mecanizată.

Sergiu MUNTEANU,
Muzeul Armatei Naționale

SFATUL PSIHOLOGULUI

Aspectele comunicării în organizația militară

În organizația militară comunicarea influențează asupra organizării și funcționării acesteia. Procesul de modernizare a armatei a determinat necesitatea îmbunătățirii procesului de comunicare, atât în interiorul structurilor militare, cât și între acestea și componentele societății civile.

Procesele de comunicare sînt indispensabile în educarea militarilor, pentru realizarea coeziunii subunităților, unităților și marilor unități, precum și în cooperarea dintre acestea. Aceasta demonstrează că liderul militar trebuie să stăpînească informația la un nivel adecvat și să o folosească în orice altă resursă pe care o are la dispoziție. El trebuie să fie un manager eficient al informației, pentru a putea optimiza procesul comunicării în organizația pe care o conduce. Numai un lider bine informat poate evalua real evoluția subunității sau unității pe care o comandă în efortul ei pentru îndeplinirea misiunii primite. Calitatea comunicării la nivelul organizației militare îi permite liderului acesteia să reducă incertitudinea ce planează asupra deciziilor sale, să ia hotărîri adecvate situației concrete și să optimizeze cooperarea interumană și organizațională.

De asemenea liderul militar trebuie să știe să folosească comunicarea, ca un puternic factor motivațional, pentru toți membrii organizației militare, pentru că militarul bine informat, indiferent de locul și rolul său în structura organizației, devine extrem de eficient în îndeplinirea misiunii sale. Comunicarea îi permite liderului militar realizarea oportună a feedback-ului prin care el evaluează înțelegerea corectă a mesajelor transmise sub formă de ordine, dispoziții sau hotărîri. Figura centrală în circulația informațiilor în cadrul organizației militare este comandantul. De aceea el trebuie să înțeleagă și să folosească bine limbajul, atât cel verbal, cât și cel nonverbal, pentru conducerea eficientă a organizației sale. Fără a înțelege puterea și efectele limbajului, liderul militar nu poate opera în mod optim pentru a regla și sincroniza eforturile individuale ale militarilor din subordine. În acest sens el trebuie să fie un vorbitor convingător, un ascultător eficient și un conducător capabil de a rezolva un conflict prin dialog. Pentru aceasta el trebuie să fie pregătit și să-și formeze deprinderile necesare comunicării asertive și eficiente.

Procesul, activitatea de comunicare în organizația militară constă în schimbul de mesaje (informații) între militari, în circulația de ordine și comenzi, în împărtășirea de stări afective și judecăți de valoare, cu finalitate expresă de a obține efecte în procesul de instrucție, educație și acțiune militară, în reprezentările și opiniile membrilor organizațiilor militare.

Pentru raportul comunicațional specific organizației militare, gradul militar se află în fruntea listei obstacolelor. Pe de o parte ne simțim blocați, nu găsim argumentele necesare atunci cînd discutăm cu superiorii în grad, iar pe de altă parte sîntem nerăbdători și pripiti în dialog cu cei mici în grad. De fapt, gradul militar și exercitarea unei funcții de comandă (și nu trebuie să fie neapărat ierarhic superioară) se află mai mult sau mai puțin sub influența a ceea ce psihologii numesc "sindromul puterii". Posibilitatea de a comanda un grup de oameni, indiferent de mărimea lui, poate naște, uneori, tendințe autoritare, mentalități "superioare" și comportament cu accente de duritate. În ultima instanță, controlul și frînarea acestor atitudini sînt asigurate de standartul cultural al celui în cauză,

care îi poate oferi premisele unui dialog neîngrădit de orgolii sau dorința de a părea mai superior.

Circulația informației între transmîtor și receptor în organizația militară, înțelegerea corectă a mesajelor nu sînt stînjinite numai de barierele comunicaționale prezentate, ci și de așa-numitele "distorsiuni perceptivă". Prima impresie asupra unei persoane duce la evaluări pozitive sau negative care influențează percepția și spusele acesteia și în situațiile următoare, afectînd astfel intercomunicarea prin prezența unor judecăți de valoare, care, de fapt, nu mai corespund cu atitudinea și comportamentul actual al acelei persoane. Avem de-aface cu așa-numitul "efect halo" ce înconjoară ca un "nimb" o persoană, lucru ce ne face ca uneori să refuzăm, să acceptăm că ea poate greși cînd primele impresii au fost pozitive sau ne străduim a o menține sub judecăți negative, chiar dacă aceasta a avut realizări remarcabile. Spre exemplu, la unele controale și verificări ce se fac la orele de instrucție sau asupra activității unui ofițer, de multe ori planează asupra aprecierii impresiilor anterioare, sau recepționăm mereu discursul unui șef sub semnul imaginii formate cu ocazia primului contact cu

acesta, lucru ce poate altera înțelegerea corectă a mesajului transmis de șeful în cauză.

Percepția defensivă este o altă față a distorsiunii. Avem de-aface cu tendința de a auzi numai ce vrem sau ne-am obișnuit să auzim, să ignorăm, pur și simplu, informațiile ce vin în dezacord cu ceea ce cunoaștem. Percepția defensivă se manifestă ca un factor de rezistență la schimbare, ea fiind prezentă în modul de a recepționa ideile noi, modificările de orice natură în desfășurarea activităților, fiind un semn ce pune în evidență existența la persoana în cauză a unor mecanisme conservatoare, inerțiale.

Succesul comunicării în organizația militară depinde astfel, în mod decisiv, de comandantul acesteia, care trebuie să fie un adevărat manager al sistemului comunicațional al organizației sale, iar acest lucru presupune un efort continuu din partea lui pentru acumularea de cunoștințe și formarea de deprinderi în comunicarea organizațională și interpersonală la subalterni.

În concluzie: abilitatea de a comunica eficient, îndeosebi, în structura militară, este un talent care va duce la succes. Cum succesul nu poate fi obținut cu aportul altor oameni, înseamnă că aptitudinea de a comunica devine o componentă vitală și absolut necesară. Trebuie să fim limpezi și înțelegători cu toate că o neînțelegere adeseori nu este evitată. Este important să înțelegi aceasta pentru că, dacă îți dorești performanțe deosebite în comunicare e necesar să te înțelegi pe tine însuși. Talentul de a comunica eficient nu depinde doar de abilitatea ta de a vorbi bine. Este la fel de important să fii un excelent ascultător, care deseori este mai simpatizat decît o persoană care vorbește mult.

Așadar, gîndește-te bine la felul în care comunicîți cu subordonații, atît și cu comandamentul superior, încearcă să controlezi atît componentele verbale, cît și cele nonverbale, atît gîndurile negative, cît și pozitive, deoarece, adeseori ele pot fi cauza insuccesului tău în procesul de comunicare.

Căpitana Iona DZÎC,
sociolog-psiholog SI,
Secția personal,
Brigada "Ștefan cel Mare"

Academia Militară a Forțelor Armate anunță concursul pentru Admiterea 2011-2012

Specialitățile:

infanterie, artilerie, transmisiuni.
Durata studiilor – 4 ani.

Documentele necesare pentru completarea dosarului de candidat:

1. Persoanele civile, la cererea tip depusă în Secția administrativ-militară/Centrul militar, prezintă în vederea constituirii dosarului de candidat, următoarele acte:

- copia certificatului de naștere (autenticitatea acesteia se confirmă de către comandantul Centrului militar prin vizarea și respectiv aplicarea ștampilei pe copia respectivă, în baza originalului prezentat de către candidat);

- copia buletinelor de identitate ale candidatului, părinților sau întreținătorilor legali, soției (dacă este căsătorit), cu viza domiciliului permanent (autenticitatea acesteia se confirmă similar alineatului anterior);

- cazierul judiciar din Direcția informațiilor MAI (mun. Chișinău, str. Hîncu, 3, tel. 255-155);

- actul de studii în original cu anexa respectivă (cei care urmează să absolvească instituția de învățământ pînă la desfășurarea concursului de admitere în instituția de învățământ militar prezintă o adeverință din instituția de învățământ în care își face studiile, prin care se confirmă faptul că este elev sau student în anul de absolvire al acestei instituții);

- recomandarea eliberată de către instituția de învățământ în care își face studiile/pe care a absolvit-o sau de la locul de muncă/ultimul loc de muncă;

- curriculum vitae;

- certificat referitor la anticorpi către virusul HIV;

- 6 fotografii color 3x4 cm.

Candidații îndreptați la comisiile medico-militare de pe lângă centrele militare și respectiv în Centrul consultativ-diagnostic al Ministerului Apărării, după efectuarea expertizei medico-militare, adăugător la documentele menționate vor prezenta:

- fișa examenului medical (de expertiză medico-militară) stabilită pentru înmatricularea în instituțiile de învățământ militar, eliberată de către comisiile respective cu decizia Comisiei centrale de expertiză medico-militară a Forțelor Armate.

Dosarele persoanelor civile care nu au îndeplinit serviciul militar în termen sau cu termen redus, se completează suplimentar, cu copia adeverinței de recrut.

Dosarele persoanelor civile, care au îndeplinit serviciul militar în termen sau cu termen redus, se completează suplimentar, cu copia fișei de evidență, de către centrele militare.

Cererea poate fi depusă începînd cu 1 februarie 2011.

2. Militarii prin contract și militarii în termen, candidați pentru studii în instituția de învățământ militar la raport prezintă:

- copia certificatului de naștere (autenticitatea acesteia se confirmă de către comandantul unității militare prin vizarea și respectiv aplicarea ștampilei pe copia respectivă, în baza originalului prezentat de către candidat);

- copia buletinelor de identitate ale candidatului, părinților sau întreținătorilor legali, soției (dacă este căsătorit), cu viza domiciliului permanent (autenticitatea acesteia se confirmă similar alineatului 1);

- copia legalizată notarial a actelor de

studii cu anexele respective;

- copia ultimului contract de îndeplinire a serviciului militar (în cazul militarilor prin contract);

- copia fișei de serviciu;

- curriculum vitae;

- referința de serviciu;

- fișa de evidență (în cazul militarilor în termen);

- certificatul referitor la anticorpi către virusul HIV;

- cazierul judiciar;

- 6 fotografii color 3x4 cm.

După examinarea candidaților de către comisia de selectare (de atestare) din unitatea militară și respectiv efectuarea expertizei medico-militare de către Comisia centrală de expertiză medico-militară a

Forțelor Armate ale Republicii Moldova, la documentele candidaților se anexează:

a) copia procesului verbal al comisiei de atestare din unitatea militară;

b) fișa examenului medical (de expertiză medico-militară) stabilită pentru înmatricularea în instituțiile de învățământ militar, eliberată de către comisia respectivă.

Rapoartele pot fi depuse anual, începînd cu 1 februarie 2011.

În raport se indică: gradul militar, numele, prenumele, patronimicul, data, luna, anul nașterii, funcția ocupată, studiile și la ce specialitate dorește să candideze.

3. Candidații pentru care prezentul regulament prevede privilegiul și doresc să beneficieze de acest drept, pentru înscrierea în această categorie de candidați, urmează să prezinte adăugător următoarele documente:

- certificatul care confirmă faptul participării unuia dintre părinții candidatului la acțiunile militare pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova, din războiul din Afganistan sau la lichidarea consecințelor avariei de la Cernobil, eliberate de către organele abilitate;

- copiile legalizate notarial ale diplomelor de gradul I-III, obținute la concursurile școlare republicane și internaționale pe discipline de studiu, precum și diplome ce atestă premiarea la diferite concursuri (olimpiade) etc., organizate de Ministerul Educației și Tineretului sau de Ministerul Apărării;

- extrasul din carnetul de muncă (pentru persoanele civile angajate în câmpul muncii);

- certificatul despre componența familiei (pentru candidații din familiile cu trei și mai mulți copii);

- certificatul de studii ce include notele examenelor de bacalaureat și situația școlară pe anii de studii și ulterior diploma de bacalaureat;

- adeverința eliberată de organul de tutelă și curatelă din localitate (pentru copiii orfani și copiii rămași fără îngrijirea părinților, cu statut de copil orfan).

Candidații înscriși pentru participarea la concursul de admitere, la sosirea în instituția de învățământ militar, vor prezenta în original, pînă la începerea concursului, actele de identitate personale și de studii, cu anexele respective.

Probele de admitere:

- test de inteligență;

- test la pregătirea fizică.

Concursul de admitere se va desfășura în perioada 25 - 29 iulie 2011.

Absolvenților Academiei Militare a Forțelor Armate li se acordă:

- gradul primar al corpului de ofițer „locotenent”;

- diploma de licență la domeniul general de studii: militarie cu specialitatea administrație publică, la domeniul de formare profesională: infanterie, artilerie, transmisiuni;

- permisul de conducere categoria „B”;

- serviciul garantat în una din unitățile militare ale Armatei Naționale.

Adresa:

Academia Militară a Forțelor Armate MD-2023, mun. Chișinău, str. Haltei, 23.

Relații suplimentare la tel.

(022) 545-155, 252-085.

www.militaryacademy.pro.md

Revelație

Maior Vitalie BUNDUCHI

* * *

Ea stă ascunsă-n interior
Și ceasul își așteaptă,
Ducînd în sine reci flori
A necunoscutelor fapte.

Pilonul ei nu-i din vapori,
Ci cea mai dură piatră.
Nu-i nici o forță, măcar mori
Ca s-o dizolve-n vatră.

Mulți o cunosc și nu o vor,
Cel ce-i complice - o urăște.
Timpul zburînd leucitor
Încet cu-ncetul o topește.

Se luptă oamenii cu ea,
I-o boală ca niciuna.
Și nu o pot eradica.
Căci boala e Minciuna.

Student Eugen TOMUZ,
plutonul 21 infanterie, compania 2,
Academia Militară „Alexandru cel Bun”

Armata de la tata

Opriveam și o privesc ca pe o icoană. Deși icoană nu-i, ea totuși e icoană. Afîrnată pe perete, nobila uniformă militară a tatei mă fascina de mic. Odată ce privirea-mi devenise clară și cunosătoare, înțelesesem că nu-i doar o haină, ci o icoană, un îndrumător în viață, unul care avea sa-mi indice precis calea pe care sînt dator să merg. Dator? Da, poate chiar e mai mult decît o datorie.

Una singură privire cu care o acopeream îmi aducea libertatea și cerul aproape. Tatăl și-a făcut serviciul militar în armata Uniunii Sovietice în trupele aeroperutate. Epoleții și bereta albastră purtau pe ele adierea răcoroasă a cerului, aceea șlefuire a libertății în zbor

încă mai persistă. Tata sărise mai bine de 20 de ori cu parașuta. Zice că a fost ceva de nedescris, ceva peste puterea lămuririi umane, căderea dura aproximativ 2 minute, dar acolo, sus, timpul e altfel. Desprins de pămînt, te desprinzi de toate. Acolo ești al nimănui și totul este al tău. Greutățile și problemele cotidiene, suferințele și durerile, murdăriile nedreptății, chiar și cele câteva clipe, suspendate de fericire rămîn jos. Istoriile interesante care le auzise pe timpul dislocării în Germania căpătau pentru mine frumusețe de basm, erau realitatea visurilor mele. Mă convingeam încă o dată că un militar adevărat trebuie să fie un romantic, însăși armata are ca substrat și bază

romantismul. Întîmplările din războiul Carabahului de Munte ale căror erou era tata, cicatricele rănilor pe care le primise acolo în timpul conflagrațiilor armate mă îmbărbătau și m-au învățat să devin puternic și să înțeleg că trebuie să pun viața pe altarul jertfirii întru atingerea scopului meu menit.

Armata o am de la tata. El e primul și cel mai de seamă ofițer dintre toți ofițerii lumii, iar uniformă parcă încă nouă, atîrnată pe perete, este cuvîntul lui tăcut, cuvîntul faptei... Au trecut ani și ani și acum port și eu una. Sînt ceea ce am dorit și am visat să fiu. Uniforma tatei o priveam, o privesc ca pe o icoană. Deși icoană nu-i, ea totuși este...

Andrei ANDRONAKE

Pe drumul nostru...

Mergeam pe drumul nostru...

Mai bun sau mai rău nu știu,
Bătea și vîntul și inima bătea,
Curgeau și ploii, eram... noi doi

Rătăcesc pe alte drumuri...
Îmi caut rostul, încerc totul
Dar ceva nu-mi ajunge ...

S-a întîmplat ceva și ... a curs
lacrima.

Și vîntul s-a oprit și timpul.
Oare își mai are rost cuvîntul?

Timpul a trecut și...
Nu cred că dacă mi-ai fi aproape
m-ai ajuta ... nu știu.

Am rămas singur în drum ...

E noapte, dar sînt stele,
Sînt asemeni gîndurilor mele.

Astăzi vîntul îmi vîjîie-n urechi.
Oare sînt șoapte? Oare-s idei?
Sau poate-s ... amintirile ei?

De ce oare?! mă-ntreb,
Doar are un alt drum al ei
Și plus, e fericită.

O felicitare pentru tine

Cu ocazia zilei de naștere, urăm generalului de brigadă Iurie DOMINIC, comandantul Armatei Naționale multă sănătate, viață lungă, multe bucurii și împliniri alături de familie și toți cei dragi!

Cu respect, efectivul de militari din componența Marelui Stat Major al Armatei Naționale

Felicitări pentru doamna căpitan Ala DIACONU. Îți dorim să îți se îndeplinească toate dorințele, să fii fericită, iubită și să ai parte numai de raze de soare.

Un sincer "La mulți ani!" din partea colectivului Centrului mass-media militară

Felicitări pentru locotenent major Elena FOCȘA, plutonierii adjutanți Lilian CANALĂ, Vitalie MUNTEANU, Ion HERȚA, plutonierii Eugenia VARVARIUC, Ina MUNTEANU și sergentul Alexei TAȘCĂ. Trandafirii pe care i-ați adunat în cumuna vieții lăsați-i astăzi să se împletească într-un buchet al împlinirii.

Cu respect, colectivul Batalionului de Gardă

La mulți ani locotenent - colonelilor Gheorghe ȚURCANU, Sergiu TIMERCAN, Anatol LEȘCU, maiorului Larisa TIȘCENCO și locotenentului major Viorel ZAPOROJAN. Urări călduroase de sănătate,

liniște sufletească și bucurie, dumneavoastră și celor ce vă sînt dragi.

Cu respect, colectivul Academiei Militare "Alexandru cel Bun".

Felicitări pentru domnul plutonier adjutant Gheorghe ANGHELUȚA, tehnician superior, Divizionul de Artilerie „Pruț”. O primăvară frumoasă, multă sănătate și tot ce e bun și frumos să se îndeplinească!

Cu respect, colectivul Divizionului de Artilerie „Pruț”

Multe urări de bine locotenent-colonelului Alexandru NOVȚCHI, maiorului

Veaceslav CRACEA, plutonierilor adjutanți Vitalie CERNEI, Ion RUSU, plutonierului major Irina ZAVALSKAIA, plutonierilor Elena CRUC, Lucia CERNEȚCHI, sergentului Alexandru MACOVEI, sergenților inferiori Victoria CREȚU, Serghei ȚURCAN. Cu ocazia zilei de naștere, vă dorim multă sănătate, fericire și belșug alături de cei dragi!

Cu respect, colectivul Brigăzii "Ștefan cel Mare"

